

כלם צדיקים ונגו'. (כל אנו דאתגוזרו אקרזון צדיקים, ובגין לכך לעולם ירשו ארץ, דלא ירית האי ארץ אלא הוהא האكري צדיק, אף חכאה ועפ"ה כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ ונגו')

אמר רבי אבא זבחין אתון בעלמא דין ובעלמא דאתוי, זבחה חולקי דאתינא למשמע מלין אלין מפומיכון, כלבו קדיישין, כלבו בני אלהא קדיישא, עליבבו כתיב, (ישעה מה) זה יאמר לוי אני זה יקראה בשם יעקב וזה יכתב ידו לוי ובשם ישראאל יבננה. כל חד מגון אחד וattach במלכא קדיישא עלאה, ואתון ברברון ממנו תריסין מההיא ארץ האكري ארץ התיים דרברבנזהי אכלין ממנה דטלוא קדיישא:

פתח אידך ואמר (קהלת ז) **אשריך ארץ שמלבקה** בין חוריין ושരיך בעת יאכלו. כתיב אי לך ארץ

ולא שלטנים בו, ולא עוד, אלא שלא יורד לגיהנם, שבתוב (שם מה) זה יאמר לה' אני זה יקראה בשם יעקב וזה יכתב ידו לה' ובשם ישראאל יבננה. כל אחד מכם אחוי וקשרור במלך הקדוש העליון, ואתם ממשום לכך לעולם ירשו ארץ, שאין ירש את הארץ והוא אלא הוהא שנקרא צדיק, אף בה, ועפ"ה כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ ונגו'

אמר רבי אבא, אשריכם בעולם הזה ובעולם הבא, אשרי חולקי שבאתני לשמע את הקברים הללו מפייכם. כלכם קדושים, כלכם בני האלהה הקדוש.

שָׁמַל־בְּךָ נָעַר וְשִׁירֵיךְ בַּבְּקָר יָאכְלוּ. הַנִּי קְרָאֵי קְשִׁין
אֲהֶדְדִּי. וְלֹא קְשִׁין, הָאִי דְּבָתִיב אֲשִׁירֵיךְ אָרֶץ, דָא
אָרֶץ דְּלֻעִילָא דְּשִׁלְטָא עַל כָּל אָגָן חַיִן דְּלֻעִילָא.
וּבְגִינַן כְּךָ אֲקָרֵי אָרֶץ חַחִים, וְעַלְהָ בְּתִיב, (דברים י"א) אָרֶץ
אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהִיךְ דִּרְשׁ אֹתָה תִּמְיד. וּבְתִיב אָרֶץ אֲשֶׁר
לֹא בְּמִסְבְּנוֹת תָּאכַל בָּה לְחַם לֹא תִּחְסַר כָּל בָּה. לֹא
תִּחְסַר כָּל בָּה דִּיְקָא. וּכָל כְּךָ לִפְמָה, מִשּׁוּם דְּבָתִיב
שָׁמַל־בְּךָ בֶּן חֹרִים. דָא קְדֵשָׁא בָּרוּךְ הוּא. בִּמְהָ דְּאַתָּה
אָמֵר, (שמות ז) בְּנֵי בְּכֹרֵי יִשְׂרָאֵל.

בֶּן חֹרִין, מַהוּ בֶּן חֹרִין בִּמְהָ דְּאַתָּה אָמֵר, (ויקרא כה)
יוֹבֵל הִיא קְדֵשׁ תְּחִיה לְכֶם. וּבְתִיב וּקְרָאתֶם
דָּרוֹר בָּאָרֶץ דְּהָא כָּל חִירּוֹ מִיּוּבָלָא קָא אָתִי. בְּגִינַן
כְּךָ בֶּן חֹרִין. וְאֵי תִּמְאֵן בֶּן חֹרִין וְלֹא בְּתִיב בֶּן
חִירּוֹת. הַכִּי הַזָּא וְדָאי בֶּן חִירּוֹת מִיבָעֵי לֵיה.

לשון הקודש

וְשִׁירֵיךְ בַּבְּקָר יָאכְלוּ. הַפְּסוּקִים הַלְלוּ וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, בָּמו שָׁנָאָמֵר (שמות
ה) בְּנֵי בְּכֹרֵי יִשְׂרָאֵל.

בֶּן חֹרִים, מַה זוּ בֶּן חֹרִים? בָּמו
שָׁנָאָמֵר (ויקרא כה) יוֹבֵל הִיא קְדֵשׁ תְּחִיה
לְכֶם, וּבְתִוב וּקְרָאתֶם דָּרוֹר בָּאָרֶץ, שְׁהָרִ
כְּתֻוב (דברים י"א) אָרֶץ אֲשֶׁר ה' אֱלֹהִיךְ דִּרְשׁ
אֶתְּה תִּמְיד. וּבְתִוב אָרֶץ אֲשֶׁר לֹא
בְּמִסְבְּנוֹת תָּאכַל בָּה לְחַם לֹא תִּחְסַר כָּל
בָּה. לֹא תִּחְסַר כָּל בָּה, בְּמִדְקָא. וּכָל כְּךָ
לִפְמָה? מִשּׁוּם שְׁבָתוֹב שָׁמַל־בְּךָ בֶּן חֹרִים,

אָרֶיךְ לְהִיוֹת!

אֲלֹא בְמַתְנִיתָא סְתִימָא דִילּוֹ תְגִינָא. כֵד מִתְחֶבְרוֹן
יְזִיד בָּה' פְּדִין פְּתִיב, (בראשית כ) וְגַהְרָא מַעֲדוֹן
לְהַשְׁקוֹת אֶת הָנוּן. וְלֹא תִימָא כֵד מִתְחֶבְרוֹן, אֲלֹא
מִתְחֶבְרוֹן וְדָאי. וּבְגַיְן כֵּן חֹרֵין פְּתִיב, וְעַל דָא
אֲשֶׁרִיךְ אָרֶץ שְׁפָלֶבֶךְ בֶּן חֹרֵין, וְשְׁרִיךְ בָּעֵת יָאַכְלוּ
בְּחִדּוֹתָא בְּשִׁלְימָו בְּרָעָא.

אֵי לְךָ אָרֶץ שְׁפָלֶבֶךְ נָעָר, הָאֵי אָרֶץ דְּלַתְתָּא,
דְתָגְנִיא כָּל שָׂאָר אָרְעֵי דְשָׂאָר עַמְיוֹן עַוְבָּדִי
עֲבוּדָת כּוֹכְבִים וּמְזֻלּוֹת אֲתִיהִיבָו לְרַבְּרַבְין תְּרִיסְיָן
דְמַמְּפָנָן עַלְיָהוּ, וְעַילָּא מְפָלָחוּ הַהוּא דְכִתִּיב בַּיה (תהלים
לו) נָעָר הִיְתִי גַם זְקָנָתִי. וְתָאנָא הָאֵי קְרָא שָׁרוֹ שֶׁל
עוֹלָם אָמְרוֹ. וְעַל דָא בְּתִיב אֵי לְךָ אָרֶץ שְׁפָלֶבֶךְ
נָעָר. וּוֹי לְעַלְמָא דְמַסְטָרָא דָא יְנַקָּא, וּכְדִי יְשָׁרָאֵל
בְּגִלּוֹתָא יְנַקֵּין בְּמַאֲן דִּינֵיכְךָ מִרְשׁוֹתָא אַחֲרָא.

לשון הקודש

שְׁלַמְטָה. שְׁלַמְדָנוּ, כֵל שָׂאָר אֶרְצּוֹת שָׂאָר
הָעִמִּים עַוְבָּדִי עֲבוּדָה זָרָה, נָתָנוּ לְגַדּוֹלִים
מְגַנְּבִים שְׁמַמְנִים עַלְיָהָם. וּמַעַל לְבָקָלָם
הַהוּא שְׁבָתוֹב בּוּ (תהלים לו) נָעָר הִיְתִי גַם
זְקָנָתִי. וּלְמַדָּנוּ, הַפְּסָוק הַזֶּה אָמַר אָתוֹ
שָׁרוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְעַל בֶּן בְּתִוב אֵי לְךָ אָרֶץ
שְׁפָלֶבֶךְ נָעָר. אוֹי לְעוֹלָם שְׁיוֹנֵק מִהְצָד
הַזֶּה. וּבְשִׁיאֵשָׁרָאֵל בְּגִלּוֹת, יְנַקִּים בְּמַיִם
שְׁיוֹנֵק מִרְשׁוֹת אַחֲרָת.

אֲלֹא בְמִשְׁנְתָנוּ הַסְּטוֹמָה לְמַדָּנוּ,
בְשִׁמְתְּחֶבְרוֹת יוֹדֵד בָּה', או בְתֹבוֹ וְגַהְרָא
יְצָא מַעֲדוֹן לְהַשְׁקוֹת אֶת הָנוּן. וְאֶל תֹאמֶר
בְשִׁמְתְּחֶבְרוּם, אֲלֹא וְדָאי מִתְחֶבְרוּם,
וּמְשׁוּם כֵּה פְּתִיב בֶּן חֹרִים. וְעַל בֶּן
אֲשֶׁרִיךְ אָרֶץ שְׁפָלֶבֶךְ בֶּן חֹרִים, וְשְׁרִיךְ
בָּעֵת יָאַכְלוּ - בְשִׁמְחָה, בְשִׁלְמוֹת
וּבְרָצָן.

אֵי לְךָ אָרֶץ שְׁפָלֶבֶךְ נָעָר - זו הָאָרֶץ

וְשִׁרְיָך בְּבָקָר יַאֲכֵלו וְלֹא בְכֹלִי יוֹמָא. בְבָקָר וְלֹא
בְזֶבֶן אַחֲרָא דַיּוֹמָא. דְתַנִיא בְשַׁעַתָּא
דְחַמָה זָוַת וְרַתָת וְאַתִין וְסֶגֶדִין לֵיה לְשִׁמְשָׁא רְוִגְנָא תָלִי
בְעַלְמָא, בְשַׁעַתָא דְמִנְחָה רְוִגְנָא תָלִיָא בְעַלְמָא. מְאן
עָרִים הָאֵי, מְשׁוּם דְמִלְבָד נָעַר הַהּוּא דְאַקְרֵי נָעַר.
וְאַתָּוֹן וְכָאֵי קְשׁוֹט קְדִישָׁי עַלְיוֹנוֹן בְנֵי מְלָכָא קְדִישָׁא
לֹא יִגְקִין מֵהָאֵי סְטוֹרָא, אֶלָא מֵהָהּוּא אֶתְרָ קְדִישָׁא
הַלְעִילָא. עַלְיִיכו בְתִיב, (דברים ז) וְאַתֶם הַדְבָקִים בַיִם:
אֶלְהֵיכֶם חַיִם כָלְכֶם הַיּוֹם:

פָתָח רבי אָבָא וַיֹּאמֶר (ישעיה ה) **אֲשִׁירָה נָא לִידֵיכִי**
שירת הדוד לברמו וגנו. ויעוזקהו ויסקללו וגנו.
הגי קרא איית לאסתבלא בהו. **אַמְאי בְּתִיב שִׁירָה**,
תוצחה מיבעי ליה. לידיidi, לדודי מיבעי ליה. **כַּמָּה**
בְּתִיב שִׁירָת הדוד. כרמ היה לידיidi בקרנו בן שמן.

לשון הקודש

הקדוש שלמעלה. עליכם כתוב (ברם ד) ואפס הדקקים בה אלהיכם חיים בכם היום.

פתח רבי אבא ואמר, (ישעה ח) **אשרה נא** לירידי שירות זויד לברמו וגוי, ויעזקהו ויסקלווה וגוי. **בפסוקים הללו יש** להתבונן, מה כתוב שירה? היה אריך להיות לדורי, כמו שבכתב שירת זויד.

ושיריך בבקר יאכלו – ולא בכל היום. **בבקר – ולא בזמנ אחר** של היום. **ששנינו, בשעה שעחתה ו/orתת ובאים** וסוגדים לשמש, הרנו תלוי בעולם. **בשעת המנחה הרנו תלוי בעולם.** מי גרים את זה? משום שטלבך נער, החוא שנקרא נער. ואתם צדיקי האמת, קדושים עליונים, בני הפלך הקדווש, אין יונקים מן הצד הנע, אלא מאותו המקום

אָסְתַּבְלָנָא בְּכָל אֹרְיִיתָא וְלֹא אֲשֶׁבָּחָנָא אַתְּרָא דַּאֲקָרִי
 (דף צז ע"א) **קָרְנוּ בָּנו שְׁמָן.** **אֲלֹא הָגִי קְרָאֵי הָא אָוְקָמוֹתָה**
חַבְרִיא בְּכָמָה גְּנוּגִין וּבְלָהּוּ שְׁפִיר וְהַבִּי הָוּא, אֲבָל
אֲשִׁירָה נָא לִיְדִידִי, דָא יִצְחָק דְּהָוָה יִדִיד, וַאֲקָרִי יִדִיד
עַד לֹא יִפְיק לְעַלְמָא.

אַמְּמָאֵי יִדִיד, **הַתְּגִינָן רְחִימָיו סְגִי הָוָה לֵיהּ לְקַוְדְשָׁא**
בְּרִיךְ הָוּא בִּיהּ דָלָא אַתְעָבִיד עַד דָלָא
אַתְגַּעַר אַבְרָהָם אָבוֹה וַאֲקָרִי שְׁלִים וַאֲהֻזָּף לֵיהּ ה"א
לְאַשְׁלָמָותָא. וּבָנָן לְשָׂרָה הָאִי ה"א אַתְיִיחִיבָת לְהָה. הָבָא
אִית לְאָסְתַּבְלָא, ה' לְשָׂרָה שְׁפִיר, אֲבָל לְאַבְרָהָם
אַמְּמָאֵי ה"א וְלֹא יוֹדֵד, י' מִיבָּעֵי לֵיהּ דְּהָא הָוּא דְכַר
הָוָה. אֲלֹא רָזָא עַלְאָה הָוָה (ר"א הָוָא) סְתִים גְּנוּגִין
אַבְרָהָם סְלִיק לְעַילָא וְגַטִיל רָזָא מַה"א עַלְאָה דְאִידָהו
עַלְמָא דְכּוֹרָא. ה"א עַלְאָה וְה"א תִּתְאָה, הָאִי תְּלִיאָ

לשון הקודש

טרם שְׁגַמּוֹל אַבְרָהָם אָבִיו, וַנְקָרָא
 שְׁלִים, וַנוֹסֶפֶת לוּ ה"א לְהַשְׁלִימָו, וּבָנָן
 לְשָׂרָה הָרִי נְתָנָה לָהּ ה"א הָוָתָה. בָּאָן
 יִשְׁלַׁחְתָּבּוֹגָן, ה' לְשָׂרָה זֶה יִפְתָּח, אֲבָל
 לְאַבְרָהָם לְפָתָה ה"א וְלֹא יוֹדֵד? יוֹדֵד הָיָה
 צְרִיךְ לְכַתֵּב, שְׁהָרִי הָוּא הָיָה זֶכֶר. אֲלֹא
 סּוֹד עַלְיוֹן הָיָה (הָוָא) סְתוּם אַצְלָנוּ
 אַבְרָהָם עַלָּה לְמַעַלָּה, וְגַטִיל סּוֹד מַה"א
 הַעֲלִיוֹנָה שֶׁהָיָה הָעוֹלָם שֶׁל הַזָּכָר. ה"א
 בָּרָם הָיָה לִידִיד בְּקָרְנוּ בָּנו שְׁמָן?
 הַסְּתַבְלָתִי בְּכָל הַתּוֹרָה וְלֹא מַצְאָתִי
 מָקוֹם שְׁגָנָקָרָא בָּנו שְׁמָן. אֲלֹא אַתְּ
 הַפְּסוֹקִים הַלְלוּ בְּאָרוּ הַחֲבָרִים בְּכָמָה
 צְוּרוֹת, וְהַפְּלִיאָה וְכֵךְ וְתָ. אֲבָל אֲשִׁירָה
 נָא לִידִידִי – זֶה יִצְחָק, שְׁרִיחָה יִדִיד,
 וַנְקָרָא יִדִיד טָרֵם שִׁיצֵּא לְעוֹלָם.
 לִמְהָה יִדִיד? שְׁשִׁנְיָנוּ, אַהֲבָה רַבָּה הִתְהַ

לְקָדוֹשָׁ-בָּרוּךְ-הָוּא בָּו שְׁלָא גַּעַשָּׁה

בְּדָכְרָא, וְהַאי בְּנוֹקְבָּא וְדָאִי. וּבְגַ�ן כֵּה אֶבְרָהָם סְלִיק
בְּה"א דְּעִילָּא, וְשָׂרָה נְחַתָּא בְּה"א דְּלִתְתָּא.

תו דְּכְתִיב פָּה יְהִיָּה זְרַעַת. וְתַנָּא זְרַעַת, זְרַעַת מִמְשָׁךְ
דְּהַזָּה שְׁאַרְיִי לְמַיְעֵל בְּהַאי קִיִּים, וּמְאָן דְּשְׁאַרְיִי
לְמַיְעֵל בְּהַאי קִיִּים עַל. וּבְגַינוי כֵּה גַּוְרָא דְּאַתְגּוּר
גַּר צְדָקָא אֶקְרָי בְּגַינוי דְּלָא אָתָא מְגֻעָּא קְדִישָׁא
דְּאַתְגּוּרָא, וְעַל דָּא מְאָן דְּעַל בְּהַאי שְׁמִיה בְּהַאי
אֶבְרָהָם, בְּגַינוי כֵּה בְּתִיב בֵּיה פָּה יְהִיָּה זְרַעַת, זְרַעַת
מִמְשָׁךְ. וְאַתְמָסֵר לֵיה ה"א. וְאֵי לֹא דְּאַתְמָסֵר ה"א
לְשָׂרָה הָזָה לֵיה לְאֶבְרָהָם לְאוֹלִיד לְתַתָּא בְּמָה דְּהַאי
כְּה אֹלִידָת לְתַתָּא.

בְּתַר דְּאַתְמָסֵרָת ה"א לְשָׂרָה אַתְחַבְּרוּ תְּרִין הַהִ'זָּן
בְּחַדָּא וְאֹלִידָו לְעִילָּא, וּמַאי דְּנַפְקָמְנִיְהוּ
הָזָא יוֹדָ, בְּגַינוי כֵּה יוֹדָ אֲתָ רִישָׁא דְּיִצְחָק דְּכָר.

לשון הקורש

הָעַלְיוֹנָה וְה"א הַתְּחַתּוֹנָה, זו תְּלוֵיה
בְּזָכָר וּזוּ וְדָאִי בְּנַקְבָּה. וּמְשׁוּם כֵּה
אֶבְרָהָם עַלְהָה בְּה"א שְׁלַמְּטָעָלה, וְשָׂרָה
יְרַדָּה בְּה"א שְׁלַמְּטָה.
עוֹד, שְׁבָתוֹב פָּה יְהִיָּה זְרַעַת, וּלְמַדְנוּ
זְרַעַת - זְרַעַת מִמְשָׁךְ, שְׁהִיא מְתִיחַל
לְהַכְּבָנָס בְּבָרִית הַזָּו. וּמַי שְׁמַתְחַיֵּל
לְהַכְּבָנָס בְּבָרִית הַזָּו - נְבָנָס. וּמְשׁוּם כֵּה
הַגָּר שְׁמַתְנִיר נִקְרָא גַּר צְדָקָ, מְשׁוּם

מבאן שארי דברא לאתפסטיא, ועל דא כתיב, (בראשית כא) כי ביצחק יקרא לך זרע. ביצחק ולא בה. יצחק אולד ליעילא דבתיב, (מיינה ז) תתן אמת ליעקב. יעקב אשלים כלא.

נאי תימא זבי אברהם בהאי אהא חד ולא יתר, וזה בתיב חסיד לאברהם. אלא חולקא דיליה כך הוא בגין דעבד חסיד עם בני עולם. אבל לאולדא הכא אחיד ומhabא שاري. ועל דא לא אתגער אברהם אלא בן תשעים ותשעה שנה. ורוא דמלה הא אהידי וokane במתניתא דילן.

ובגין כך יצחק דינא קשיא נפק לאחדא לחולקיה, ולאולדא וחסיד אקרי, ועל דא יעקב אשלים כלא מהאי סטרא ומהאי סטרא, מסטרא דאחידי אברהם ויצחק לחולקיהון ליעילא הוא שלימוטא.

לשון הקידוש

שיצא מדם הוא יוד. משום לכך יודאות הרראש של יצחק, זבר. מבאן בראשית היל הזכר להתרפשת, ועל בן ברותם אחיו ומבאן מתהיל, ועל בן לא נמול אברהם אלא בן תשעים ותשעה שנה, וסוד הרבר הרי ידוע, ובארנוויה במשנתנו. במישום לכך יצחק, רדין הקשה, יצא לאחו לחולקו ולהוליד, ונקרא חסיד, ועל בן יעקב השלים הפל מהצד הזה שכחוב (מיינה ז) תתן אמת ליעקב, ויעקב השלים הפל.

וזאת תאמיר, זבי אברהם בוה נאחו ולא יותר, והרי בתוב חסיד לאברהם? אלא